

af imellem 50 og 60 Aar; men at han da atter efter 5 Aars Tjeneste kan stige op til 1800 Rd., kan ikke synes meget ubilligt. Der maatte naturligvis spies den Bestemmelse til, at saafremt han havde naaet 1800 Rd. som Overlærer, og derpaa gik over til at blive Rektor, skulde han ikke gaae tilbage til 1600 Rd., men beholde de 1800 Rd. — Der er endelig en tredie Bemærkning, som jeg vil tillade mig at gjøre. I Slutningen af § 13 er det bestemt, at de ved Herlufsholm lærde Skole ansatte Lærere kunne gaae over i det lærde Skolevæsens Tjeneste med den Tjenesteaalder, de have ved den nævnte Skole, og denne Bestemmelse troer jeg hensigtsmæssigt kunde udvides til Lærerne ved Slesvigs lærde Skoler, saaledes at disse, naar de gaae over i det kongerigste lærde Skolevæsens Tjeneste, skulde have deres Gage beregnet efter den Tid, de have været ansatte ved de slesvigiske Skoler. Under de nuværende Forhold vil det være aldeles umuligt for Lærere ved de slesvigiske Skoler at blive forflyttede til de kongerigste, idet deres Gage der er større, end den, de vilde faae i Kongeriget, hvor de, naar der ikke tages Hensyn til den Tid, de have tjent i Slesvig, begynde med 500 Rd. Der er altsaa reist en saadan Muur imellem Slesvigs og Kongerigets Lærere, at det er umuligt, at Noget derfra kan gaae over hertil, hvilket er til Skade for de slesvigiske Skoler, thi Lærerne der have kun ringe Udfigt til at stige i Gage, efter som der kun er tre Skoler; da det nu er umuligt at komme over i de kongerigste Skoler, er Avancementet derfor kun langsomt, hvilket har gjort det meget vanskeligt at finde Lærere til de slesvigiske Skoler, og det er antageligt, at det ogsaa i Fremtiden vil vedblive at være det. En meget stor Deel af denne Vanskelighed vilde imidlertid falde bort, naar man indrømmede Lærerne ved de slesvigiske lærde Skoler den samme Ret ved Overtrædelsen i det kongerigste lærde Skolevæsens Tjeneste, som i Lovforslaget er givet Lærerne ved Herlufsholm lærde Skoler.

Tscherning: Det er jo bekjendt, at det Grundlag for Sædomskrivningen, hvorpaa den nu bestaaende Lønningslov for Professorerne ved Universitetet hviler, er mindre gunstigt end det, hvortil de efter dette Udcast skulde gaae over, og at man altid har mødt sig at anvende det almindelige Princip for Sædomskrivningen paa Gagerne ved Universitetet, fordi man derved vilde komme til en indirekte Gageforhøielse, som man ikke vilde give. Naar man altsaa nu overfører dette Princip paa Universitetets Gager, skulde man have formodet, at denne Overførelse havde bragt Ministeriet til at foretage en gennemgaaende Nedsættelse for samtlige Gager, men dette er ikke skeet; dette er imidlertid Noget, som maa komme til at ligge klart for, eller i det Mindste maa det blive notorisk, at der, naar Lovudkastet vedtages, som det foreligger, atter er skeet en Forhøielse i Lønnen til Lærerne ved Universitetet. — Under § 4 er der forskjelligartede Poster. Min ærede Sidemand (Winther) har allerede gjort opmærksom paa, at det er en Besynderlighed, at den almindelige Regel angaaende sammenlagte Embedsgager ikke skal være gjældende her; men der er desuden visse Bestillinger, som det forekommer mig burde betragtes som et Ombud ved Universitetet mellem de forskjellige Professore, og som derfor for Fremtiden slet ikke burde betales extra. Dertil regner jeg Poster som Ephorer, inspectores quæsturæ, Referendarius Consistorii osv.; der er et Par af dem, om hvilke det kunde være tvivlsomt, om man burde betragte dem saaledes, men de, jeg har nævnt, staae vistnok paa et ganske andet Standpunkt end Posterne som Hospitalslæge, f. Ex. Lærerne ved den polytekniske Læreanstalt ere allerede omtalte af min ærede Sidemand; jeg skal spie til, at naar de tillige ere Universitetslærere, og der undervise i de samme Fag som ved den polytekniske Læreanstalt, bør de vistnok, saavidt jeg har forstaaet det, gjøre Tjeneste ved denne Anstalt uden videre Gageforøgelse, og der maa derfor vistnok foregaae en Forandring i denne Paragraph. I § 8 er optillett som en Lovbe-